

Nordisk-baltisk subregion
Nyhetsbrev desember 2016
Skandinavisk versjon

Nytt fra Europa

Den 9. ISGF Europakonferansen ble holdt i byen Tours i Frankrike. Gilde-medlemmer fra Danmark, Finland, Norge og Sverige deltok på konferansen. Hovedresultatene var:

- Rapporten og regnskapet for perioden 2013-2015 ble godkjent
- En vedtektendring gir de små gildene som utgjør Central Branch én felles stemme
- De enkelte lands årskontingent vil bli justert slik at den tar hensyn til antall medlemmer og levestandarden i landet
- Et nordisk forslag om at internasjonale samlinger om mulig skal inkludere en helg (og dermed kreve færre feriedager) ble vedtatt, for å gjøre det lettere for gildemedlemmer som er i arbeid å delta på samlingene

- Den nye Europakomiteen består av Doris Stockmann (Finland, leder), Pierre Decoene, (Belgium, nestleder), Angela Dernbach, (Tyskland) og Ana Matoso Rodrigues (Portugal)
- Den neste Europakonferansen vil bli holdt i Bremen i Tyskland

Knut Jorde, IS Norge

Nytt fra Danmark

Fredslyset 2016

Fredslys-seremonier ble holdt flere steder i Danmark, og på mange forskjellige måter.

Fredslyset til Grønland

Den første Fredslysaktiviteten var å sende flammen til Grønland, hvor den vil bli tatt imot i to byer: Nuuk og Sisimiut.

Som i de forrige 11 årene, har Royal Arctic Line med glede fraktet Fredslyset på sitt skip, Mary Arctica.

Målet for flammen er å komme til Grønland tidsnok til å kunne benyttes på første søndag i advent.

9. november 2016 hentet våre koordinatører flammen fra den katolske kirken i Aarhus og brakte den til Aalborg med bil.

4 gildemedlemmer fra Aalborg sluttet seg til dem i god tid for å overrekke flammen til kapteinen, som lovet å ta godt vare på den på veien til Grønland.

Kapteinen (i svart) tar i mot Fredslyset for å bringe det til Nuuk på Grønland, og deretter videre til Sisimiut (Foto: Rigmor Lauridsen)

Lene og Christian foran Grønlandskartet (Foto: Rigmor Lauridsen)

Flammen har allerede nådd Nuuk og 20. november vil skipet ankomme Sisimiut.

Roskilde, Denmark to Sweden

14. november 2016 møtte den danske internasjonale sekretæren, Anne, med

de svenske koordinatorene, Yvonne og Gjermund Austvik, i den katolske kirken i Roskilde.

Der ble det holdt en kort seremoni, der Fredslyset ble overrakt til de svenske koordinatorene.

Overrekkelse av Fredslyset fra den katolske kirken i Roskilde til den svenske koordinatoren, Gjermund Austvik. Anne leser ordene som følger flammen

Senere på kvelden dro de tre av oss til Helsingborg, der en seremoni ble holdt på Knutpunkten buss og togstasjon.

Gjermund leser årets Fredslysbudskap

Det var mange som deltok i seremonien, klare til å ta sine flammer med seg.

Ulla – en veteran som Fredslyshenter – har hentet flammen i 21 år.

Leif Granéli, svensk gildekasserer, henter sin flamme. Han tilhører delegasjonen fra Kristiansstad

(Fotoer: Anne Haastrup-Nielsen)

To unge speidere kom løpende tilbake da deres flamme sluknet da de kom ut av bygningen. De fikk en ny flamme, og gikk lykkelig videre.

ISGF Haitiprojektet 2016

Som det kan sees av årets Tenkedagsbudskap fra Mida Rodrigues, lederen for ISGF (se ISGFs hjemmeside), er en av

måtene å støtte Haitiprojektet å kjøpe en Haiti-pin for 3 Euro (eller den tilsvarende prisen i lokal valuta).

Vi ble lovet å bli holdt oppdatert på tre prosjekter, og vi fikk også vite at vi løpende ville få bilder, planer og informasjon om innsamlede midler, salg av pins og andre kommentarer.

ISGF-prosjektet **HAITI 2016** omfatter noen av følgende behov, som haster meget:

- Bygge et hovedkontor for Haitis pikespeidere
- Fullføre gjerdet ved barnehjemmet "Enfant Haiti Mon Frère", som støttes av Haitis nasjonale gilde, ADSEGAH
- Skaffe møbler og utstyr til den nybygde skolen "René Durocher", som støttes av pikespeiderne

På den danske Internasjonale Komitees møte i april 2016 med våre distrikters internasjonale seketærer, la komiteen frem vårt forslag om å støtte ISGF-prosjektet.

Som en appetittvekker hadde vi kjøpt 20 pins for å se om de ville selge godt. Og det gjorde de definitivt. Våre medlemmer gikk raskt og villig inn for å bli med på en felles innsats for å dra tilbake til sine distrikter for å sjekke ut om de ville selge pins. Av de 21 distriktene var det 15 som ville delta.

Til tross for at informasjon om prosjektet ikke ble tilgjengelig før vi så Haiti 2016-presentasjonen på Europakonferansen i Tours i september, har vi til nå klart å selge mer enn 1000 pins. I tillegg har det også strømmet inn donasjoner.

Vi har vedtatt å forlenge prosjektet ut året, og håper å få inn litt mer penger.

Alt-i-alt har det vært en utfordring å følge prosjektet, men vi er også stolte

over at vi har lyktes i å samle inn midler til prosjekter som er så nødvendige.

*Anne Haastrup-Nielsen, IS Danmark
(oversatt fra engelsk av K. Jorde)*

Nytt fra Finland

Roihu 2016 - 7th International Finnjamboree

Roihu 2016 var den 7. landsleiren med internasjonal deltakelse arrangert av Finlands Speiderforbund. Den var årets største ungdomsprosjekt i Finland. Roihu (= stort bål) var en oppfyllelse av 17.000 speideres sommerleir i skogen ved Evo nasjonalpark i Sør-Finland.

St. Görans Scoutgillen i Finland (SGSF) deltok i underleiren «Oasen» på Roihu. Denne underleiren var for ledere og kunne på dagtid tilby dem en kaffekopp, ta en dusj i fred og ro eller bade badstu. De kunne også slappe av i badebaljen, få massasje eller vasket håret, synge sammen eller bare ta en blund. Eldre, erfarne ledere var også alltid tilstede for en prat. Yngre leirdeltakere hadde ikke adgang til denne underleiren.

SGSF hadde et informasjonstelt hvor vi solgte ulike gildeprodukter både fra ISGF og fra SGSF. Vi hadde også informasjon om Fredslyset fra Betlehem og Frimerkebanken. Leirdeltakerne hadde fått informasjon på forhånd om at de kunne ta med brukte frimerker til leiren og således gjennom Frimerkebanken hjelpe WOSM og WAGGGS med speiderprosjekt rundt om i verden.

SGSFs telt

Frimerkebanken

Det var masse som hendte i leiren; program for ulike aldersgrupper, workshops, hike og leirbål så vel som kveldsprogram i mindre skala - underleire og leirgrupper hadde sine egne kveldsprogram i tillegg til de store internasjonale leirbålene.

Gildedag - BP gymnastikk

Roihu hadde også en familieleir og alle de voksne deltok i leirpliktene. Dette var stedet som samlet mindre barn og foreldre fra alle de forskjellige underleirene på Roihu, og når du hørte klingende latter, visste du at barna ikke var langt borte! Speidere med handikapp som trengte ekstra støtte hadde stort sett de samme aktivitetene som de andre deltakerne. Det var mange religioner og mange ideologier representert på Roihu og det ga oss alle anledning til å lære om våre ulikheter og likheter.

Vårt mål var å gjøre Gildebevegelsen mer synlig og rekruttere nye medlemmer.

Vi delte ut brosjyrer om hvordan et gilde startes og ISGFs brosjyre. Vi hadde mye besøk, både tidligere speidere som kunne tenke seg å fortsette i andre former og slike som aldri hadde hørt om Gildebevegelsen før. Vi var veldig fornøyd med interessen de viste. Hele 32 personer skrev seg på kontaktlisten og mange av dem ønsket å starte et nytt gilde, mens andre ville ha kontakt med et eksisterende gilde.

Doris Stockmann, leder av Europa-komiteen og Liv Aure-Olli, IS Finland

Gildemedlemmer i Tours og Bretagne

Hele 23 medlemmer fra St. Görans Scoutgillen i Finland reiste til den 9. Europakonferansen i Tours i Loiredalen. 13 av disse deltok på selve konferansen - selvfølgelig var bare 4 offisielle delegater med stemmerett. Resten av de finske gildespeiderene hadde sitt eget «turistprogram» under konferansen. Det var flere muligheter til å

treffe yngre og helt unge franske speidere i løpet av konferansen, og selvfølgelig også franske gildespeidere. Programmet inneholdt flere sosiale sammenkomster; utendørs konserter, borgermesterens mottagelse på Rådhuset, besøk på gamle slott og vingårder, og selvfølgelig den flotte gallamiddagen som avslutning på konferansen.

Etter fire dager i Tours begynte 21 gildespeidere fra Finland å utforske Bretagne med egen buss og finskspråklig guide. Programkomiteen hadde lagt opp en interessant og vekslende rute. Vi startet med en rundvandring i byen Angier ved elven Maine hvor vi beundret den gamle borgen med sin dype, men tørre vollgrav og den imponerende vindebroa. Byen hadde også en gammel, vakker katedral og vakre gamle bindingsverkhus. Den første natta sov vi i havnebyen St. Nazaire hvor vi ble minnet om 2. verdenskrig og de massive forsvarsverkene som nasistene bygget.

Cap Frehel fyrtårn

Neste dag så vi med beundring på Megalitt-feltene i Carnac, hvor forfedrene for mer enn 6000 år siden satte opp store steinstøtter og graver som minnet om Stonehenge i en veldig geometrisk konstruksjon i øst-vest retning. Steinene sto som skiltvakter i blomstrende lyngheier i flere kilometer.

Der er fremdeles mange spørsmålstegn rundt det folket som levde her. Vi besøkte et interessant museum som kastet litt mer lys over deres kultur og samfunn.

Vi besøker steinsettingene ("menhirs") i Carnac

Følgende natt tilbrakte vi i Quimper, hvor vi shoppet keramikk og kjeks fra Bretagne i byens gamle kjeksfabrikk. Som alle andre steder hvor vi stoppet, besøkte vi også den gamle katedralen. Det virker som om Bretagne og Normandie er fylt med vakre gamle kirker og katedraler. Virkelig et besøk verdt!

Den tredje dagen satte vi kursen nordover og krysset Bretagne-halvøya. En veldig vakker tur over lyngbevokste heier og gjennom vakre daler, et landskap fylt av mange historier og gamle sagn som inspirerte vår dyktige guide Minna. I den idylliske vesle byen Equiry som sies å være modell for Asterix' landsby, var det mange av oss som benyttet anledningen til å nyte av alle slags skalldyr til lunsj. Her kunne vi også se den veldig store forskjellen mellom fjære og flo, noe som vi ikke har i Østersjøen.

Den siste natten var vi i St. Malo som er en gammel fisker- og havneby. På vegen til flyplassen i Paris stoppet vi i den gamle byen Vitré med sine mange gamle bindingsverkhus som fremdeles var i

bruk som boliger, flere hundre år gamle. En deilig lunsj der, bestående av galettes og crepes sammen med en katastrofal trafikkork rundt Paris gjorde at det var bare på hengende håret at vi nådde flyet til Helsingfors. Vi snakker allerede om mulighetene til å arrangere en tilsvarende tur til Tyskland i forbindelse med neste Europakonferanse i Bremen.

Liv Aure-Olli, IS Finland

Nytt fra Island

Kvistur på veien...

Medlemmene av Kvistur i Akureyri tar hver høst en reisedag. Til å begynne med konsentrerte vi oss om høst-fargene, tok bilder og hadde en picnic hvor vi kunne beundre utsikten, omgitt av fargerike høstblader.

I år bestemte vi oss for å utvide dagsturen og kjøre helt til Snæfellsnes, en av Islands nasjonalparker, bo to netter i et hyggelig pensjonat og glede oss over hvor vakker Snæfellsnes er. Vi holdt også flott middag for å feire vårt 20-årsjubileum. Det ble en fin tur, med godt vær, vakker natur, nydelig mat og sist, men ikke minst, meget hyggelig samvær!

Vi besøkte to meget forskjellige kirker, en gammel en (Búðakirkja) og en ny en (Stykkishólmskirkja). Den gamle, bygget av mørkt tømmer, står nær sjøen. Den er blitt bygget om flere ganger, opprinnelig bygget i 1703 av Bent Lauritzson, en mann av svensk avstamning som bodde i området. Kirken har bevart litt av de originale detaljene, og har et alter fra 1750.

Búðakirkja

Alteret i Búðakirkja

Den nye, hvite betongkirken står i byen Stykkishólmur og ble bygget i 1990. Alteret er fra 1999, malt av Kristín Gunnlaugsdóttir, en kvinne av svensk avstamning.

Stykkishólmurkirkja

Alteret i Stykkishólmurkirkja

Tekst: Lára Ólafsdóttir (oversatt fra engelsk av K. Jorde). Fotoer: Lára Ólafsdóttir og Sigurgeir Haraldsson

Fellowshipdagen

Fellowshipdagen ble feiret i Kópavogur, der folkemusikk-ensemblet ved Kópavogur Musikk-skole spilte og sang. Dette er en gruppe unge, talentfulle musikere i alderen 14-16, som driver med folkemusikk, både for hygge og glede, og for å bevare islandsk kulturarv.

Kristjana Ásgeirsdóttir, IS Iceland (oversettelse K. Jorde)

Nytt fra Litauen

Vi har dessverre ikke noe nytt fra Litauen denne gangen.

Nytt fra Norge

St. Georgs Gildene til Gilwell Park og Brownsea Island

Med Trond Olsen som reisesjef, som flere ganger har vært på Brownsea Island, og med Øystein Gonsholt som

levende leksikon for alt som har med Baden-Powell å gjøre, dro 17 ivrige medlemmer av sted den 28. juli. Vi var 15 norske og 2 danske. En liten gruppe som fort ble sveiset sammen.

I London var Gilwell Park et naturlig stoppested. Vi fikk historien, fikk se hele området, og det var stor aktivitet der både av yngre og eldre speidere. I London var vi også innom Pax Lodge som fortsatt tar imot speidergjester fra hele verden.

Vi hadde vår egen turbuss på hele turen. Sjøføren var vel kjent med både trafikken og alle vegene, så selv om vi andre ikke helt klarte å følge med på kartet, sørget han for at vi kom vel fram overalt. Vi var innom kjente slott, fikk oppleve skolen som BP gikk på, og som fortsatt har minner om ham.

Hovedmålet for turen var Brownsea Island. Stedet hvor BP gjennomførte den første speiderleiren i 1907. Vi kom først til havnebyen Poole, som også er kjent som stedet hvor mye av krigsflåten var samlet i 1944 før invasjonen i Normandie.

Harald og Mary ved statuen av BP i havnen i Poole

Fra Poole var det ferge ut til Brownsea Island, og det var et stort øyeblikk å gå i land der. Vi ble inndelt i patruljer, slo opp våre telt for natta, og kokte vår middag over bålet.

På leirplassen

Dagen etter, 1. august 2016, hadde vi morgensamling på samme sted BP hadde sin samling 106 år tidligere med de første speidere. Det var en stor stund for oss alle, og ga inspirasjon til fortsatt innsats for speider- og gildesaken.

Minnesteinen

Da vi forlot øya, kom fergen inn til kaia med en ny last med speidere. En stor tropp fra Portugal, korrekt med speiderdrakt og flotte hatter. Selv om vi måtte vente litt mens de lastet av all sin bagasje, var det et flott syn for oss. Vi fikk fornyet troen på saken.

Historien om den første leiren på Brownsea Island

Vi bodde ellers på hyggelige hoteller ute på landet. Før flyavgangen siste dag tok bussjåføren oss med på en liten rundtur til sentrum av London. For en trafikk, men det var verd turen. Vi er en stor opplevelse rikere.

Harald B. Pettersen

Fjelltur

I likhet med forrige år, ble fjellturen 2016 arrangert som en "ut i det blå-tur": vi visste bare hvor og når vi skulle møtes, på Turistforeningens hytte Krækkja i nordøstenden av Hardangervidda. Krækkja ligger nesten ti km fra nærmeste bilvei, så det var klart at fjellstøvler ville være reisemåten inn dit.

De ti deltakerne møttes på Haugastøl på Bergensbanen, og gikk derfra til Krækkja. Gjengen var relativt erfarne turgåere, med aldre som varierte fra 47 til 80, så turen gikk ganske greit. På Krækkja møtte turlederne våre, Jan Petter og Gry, oss til hyggeglig middag og informasjon om resten av turen.

Fornøyde turgåere

Neste morgen gikk vi sørover til Halne, med løpende kommentarer om områdets geologi ved turens medbrakte geolog. Fra Halne tok vi båt på Halnefjorden, og fortsatte til Rauhelleren, en av stølene på Vidda. Rauhelleren er en av stølene som fortsatt har dyr, med høns spaserende på tunet.

Vi krysser en av de mange elvene (Foto: Helene Tjugen Landheim)

Fra Rauhelleren fortsatte turen via Heinseter til Tuva turisthytte, gjennom det åpne og vennlige landskapet på østre del av Vidda. Der fikk vi turens tredje karbonademiddag - heldigvis var den den

mest velsmakende, og vertskapet var det mest vennlige.

Dagsetappene var jevnt over relativt "snille", med moderate opp- og nedstigninger, og lengder fra 12 til 24 km. Været var meget vekslende, med opphold og regnbyger, tidvis også sludd og snø. Vi hadde derfor stadig litt småstopp for å få regntøyet av eller på. Stort sett var det temmelig kjølig, luer og votter ble flittig brukt. Som vanlig på gildeturer, var det meget god stemning og mye latter og glede.

Siste dag gikk vi nordover til Ustaoset, der vi skilte lag, og tok toget østover mot Oslo eller vestover mot Bergen. Dette var den tredje fjellturen på rad. De har vært så vellykket - og deltakerne så fornøyde - at det vil sikkert bli arrangert fjellturer i fremtiden også. Dog ikke i 2017, da vil Landsleiren i Bodø bli sommerens store aktivitet.

Tur til Svalbard

Svalbardturen i 2015 var så kraftig overbooked at ble ble raskt vedtatt å arrangere en tilsvarende tur også i 2016. Denne gangen ble den holdt i begynnelsen av juli, slik at deltakerne skulle få en sjanse til å se Svalbards ville blomster.

Reinrose, *Dryas octopétala*, en beskjeden liten fjellplante, er vanlig på Svalbard (Foto: Helene Tjugen Landheim)

Også dette året var turen meget populær, 52 personer deltok, fem av dem fra Danmark. Leder og guide var også denne gangen Harald B. Pettersen. Programmet var nesten det samme som på 2015-turen, med sightseeing i Longyearbyen og båttur til Norden-skiøldbreen og den nedlagte russiske gruvebyen Pyramiden. Den eneste forskjellen var at turen til Barentsburg var sløffet. I stedet ble det arrangert to halvdags utflukter, en for å se på blomstene, og en for å lete etter plantefossiler i bergartene som inneholder Longyearbyens kull-lag.

Utenlandsprosjekter

På Pigeon Park leirsenter for speidere i Nyeri, Kenya, har de norske gildene det siste året gitt økonomisk støtte til å fullføre byggingen av Pigeon Park Hall.

Pigeon Park Hall slik den var i juni 2016

Bygningen skal brukes til undervisning og andre innendørsaktiviteter for speidere, for lokale kvinnegrupper og andre som bor i området. Med støtte også fra det Internasjonale Ambassadørgildet er taket montert og betonggulv er armert og støpt.

Armering og støping av gulvet

Vinduer og dører er montert, og pussing av veggene pågår, så bygningen er nesten ferdig.

Innsetting av vinduer

Når huset er ferdig tidlig 2017, vil vi gå over til å gi økonomisk støtte til et av ISGFs prosjekter i Haiti.

Tekst: Knut Jorde, IS Norge

Fredslyset 2016

Fredslyset spres rundt i hele Norge - og avstanden fra Oslo til Vadsø er omtrent det samme som fra Oslo til Milano (1883 /1922 km). I de siste årene har vi erstattet bil med det mer miljøvennlige tog, med god støtte fra en av de ansatte i NSB. Dessverre har vi ikke kunnet fortsette med dette, fordi NSB vurderer transport av åpen flamme som for farlig. Heldigvis kunne det gamle nettverket gjenopprettes, og fredslyset vil komme frem takket være velvillige sjåførere. Fra Molde nordover til Vadsø og sørover til Bergen, går reisen med

Hurtigruta, og speidere og gildevenner henter lyset i anløpshavnene - noe som besetningen på hurtigruteskipene visst synes er stas.

Fredslyset bæres ombord i Hurtigruta

Mange kirker bruker fredslyset på gudstjenester 1. søndag i advent. Ellers brenner det på sykehjem, på kirkegårder og utenfor gildevenners hjem (der naboer fritt kan hente flammen). I år blir det storsatsing i Bergen: 2. desember kommer tros- og livssynsamfunn «Sammen for fred» i Maria-kirken, med bl.a. nykomponert musikk. Det er Kirkelig dialogsentre, Bymisjonen og St Georgs Gildene som står bak, med støtte fra Bergen kommune.

Lys tent for fred av fredsflammen i Tranby kirke i 2015

Du kan lese mer på fredslyset.no, og Fredslyset i Norge er med på Facebook.

Ivan Chetwynd

Lokalnytt

På leirstedet Kvernmoen i Aremark, øst for Halden, det nå åpnet et nytt klatre-

tårn. Tårnet er bygget med økonomisk støtte fra banker og fra St. Georgs Gildene i Norge (SGGN), og ventes å bli meget populært blant speidere og annen ungdom som brukes leirstedet. Det vil også være tilgjengelig for andre unge i nabolaget.

Kvernmoen eies av SGGN og brukes av speidere til krets- og troppssleire. Leirstedet ligger i Aremark kommune i det sørøstre hjørnet av Norge, noen få km fra grensen mot Sverige.

Åpningsseremonien for klatretårnet på Kvernmoen

(Foto: Vivi Heine-Hansen)

Tekst: Knut Jorde

Nytt från Sverige

Gillevandring i Dalarna

Det som hänt i Sverige under detta halvår är först och främst vår gillevandring i Grövelsjön, Dalarna. Fjällen där är de sydligaste i Sverige. Cirka 60 personer varav två från Danmark, samlades på Grövelsjögården i slutet av augusti. Under tre hela dagar vandrade vi i olika grupper runt bland kalfjäll, renar och ett fåtal andra turister.

Vandring i Dalarna

Varje dag fanns två vandringar att välja på. En lite längre mellan 9 och 12 km och en lite kortare mellan 4 och 6 km lång. De som inte ville/kunde vandra, gick istället kortare sträckor eller tog bilen till Norge. Första dagen var den långa vandringen längs sjön och sedan båten tillbaka. En grupp gjorde tvärtom; först båt sedan vandring. Den kortare vandringen gick till Silverfallet alldeles vid norska gränsen.

Vi tar det lite lugnt

De båda andra dagarna hade liknande upplägg. När vi kom tillbaka stod middagen uppdukad och klar. Skönt att slippa laga egen mat. På kvällarna var det information om kommande dag. Sista kvällen besökte alla Storsäterns kapell, som är en riktig vildmarkskyrka. Där fanns bl.a. en dopfont i trä. Förutom en ljusandakt fick vi höra "allt" om Grövelsjön, hur byn vuxit fram och hur förändringarna skett.

Vädret är inte oväsentligt när man vandrar. Resdagen till Grövelsjön var en regn- och blåsdag. Några kilometer från Grövelsjön upphörde regnet och återkom inte under våra dagar där. Vi hade perfekt vandringsväder.

Vandring i perfekt vandringsväder.

Fredsljuset 2016

Fredsljuset kom från Danmark till Helsingborg där man hade en ceremoni med många scouter och andra närvarande både från Sverige och Danmark. Därifrån gick ljuset hem till Gjermund och Yvonne Austvik i Varberg. De sände det vidare över Göteborg vidare norrut. De har också sänt lågan vidare till Norge.

Den svenska lågan har delat sig och en del går till Dalarna och den andra följer kusten mot norr. Den 21/11 hade lågan kommit till Gävle och skickas vidare för

att så småningom hamna i Lappland i Ishotellets kyrka i Jukkasjärvi.

Andra aktiviteter

I övrigt har vi hållit på med den eviga frågan: Hur får vi nya medlemmar och hur behåller vi dem vi redan har? Planeringen för Nordisk-Baltisk Träff 2018 i Göteborg, har startat och är igång.

Mariana Ceder, IS Sverige